

Manai pilsētai!

Es, mīļā, piedzimu Tavas nomales namiņā pagājušā gadsimta pirmās pusītes pašā astītē. Un tā no tevis esmu bijis šķirts kopsummā tikai trīs gadus. Kopā ar Tevi esmu audzis, un abi esam laika gaitā mainījušies.

Manā bērnībā Tevī bija mazāk namu un plašas pļavas stiepās no pareizticīgo baznīcas līdz Mieža darbnīcai- tagadējais „Maksima” veikals- un tālāk gar Reņķa dārzu līdz Bērzu ielai. Daudzas ielas bija bruģētas ar apaļiem akmeņiem un smilšu joslām gar malām, mazākās grantētas. Ostgalā pa ielām tika stieptas tīklu troses un smaržoja pēc koka darvas un zivīm. Tevī ar elektrību apgādāja elektrostacija Plostu ielā, un bieži vakaros elektrība pazuda, tad sēdējām pie petrolejas lampas. Kad no Brocēnu puses ierīkoja pirmo augstsprieguma līniju, Tu tapī daudz gaišāka. Pāri Ventai Tev bija trīs tilti un kuģītis- pārcēlājs. Pontonu tilts- kuru pa ziemu ņēma ārā. Pār viņu braucot, kravas automobiļi krastos samirkšķinājās, kura brauks pirmā. Augstāk pa upi bija pāļu tilts un tad dzelzs tilts, pa kuru tai laikā ļāva braukt arī automašīnām, tikai pārmaiņus no katra gala. Tilta galā stāvēja sargs ar šauteni.

Tad atnāca Tavs celtniecības laiks. Sāka būvēt personīgās mājas, galvenokārt no izdedžu betona vai skaidu betona, daudzdzīvokļu mājas un jaunas ražotnes. Tavā vidū uzcēla piena kombinātu un gaļas kombinātu. Ačgārnība- ne tās patīkamākās smaržas Tev deva zivju kombināts un gaļas kombināts, bet smaržīgais maizes kombināts un kokzāģētava bija pilsētas nomalē. Pilsētas poliklīnika vien klejoja pa četrām vietām, līdz atrada mieru tavā centrā. Un tad vēl lielās ražotnes. Vispirms autobāzi no pilsētas centra aizbīdīja tuvāk Ventai, bet viņas vietā uzcēla universālveikalu. Tad nāca kārtā naftas pārļiešanas bāzei un pieostas rūpnīcai. Ventilatoru rūpnīca auga pakāpeniski un sadrumstaloti. Darbavietu bija daudz, bet līdzī nāca arī negatīvā iedarbība. Kad sāka darboties kālija hlorīda pārkraušanas līnija, tad otrpus Ventas vesels kvartāls kļuva dzīvošanai nederīgs- nokalta koki, kālija sāls putekļi iekļuva dzīvokļos. Atceros savas krustmātes stāstu par viņas paziņām. Tas notika vēl tālajos PSRS laikos, kad no ārzemēm ciemos sāka braukt emigrācijas tautieši. Atbrauca pie radiem Ventspilī kāds svešumā dzimis puisis. Kopā ar savām tantēm apskatījis pilsētu un tad visi sēdušies pie pusdienu galda. Pie galda tantes jautāja: „Nu kā Tev patika mūsu pilsēta?” Puisis ilgi domāja un tad teica: „Pelēka pilsēta.” Tā nu toreiz Tevi redzēja cilvēks no malas. Paši jau to tā neizjutām, jo nezinājām, ka var būt citādāk, labāk.

Tad atnāca atmodas vēsmas, un sāka atklāti runāt par to, cik bīstamas Taviem iedzīvotājiem ir ķīmisko kravu pārkraušanas rūpnīcas. Tās bija celtas pēc lielvaras pavēles, un Tavi iedzīvotāji bija gatavi protestēt pret viņu bīstamību. Izgājām Tavās ielās desmit tūkstošu cilvēku lielā demonstrācijā. Gājām cauri visai pilsētai ar zaļiem zariem rokās. Savstarpējās sarunās Tevi sāka dēvēt par nāves pilsētu. Mani Rīgas radi bieži vaicāja, kad mēs bēgšot no Tevis, un bija pat sameklējuši māju drošā vietā-Salacgrīvā.

Tādā vispārējā gaisotnē atklājās Radošais Cilvēks. Viņš zināja, kā defektu, ko visi skaidri redzēja, pārvērst efektā. Radošajā, jeb pēc angļu mēles „kreatīvajā” cilvēkā ir triju spēju apkopojums: sapņotājs- jo redz vīziju, kur citi to neredz; izpildītājs- jo spēj savu vīziju realizēt dzīvē; kritiķis, jo spēj kritiski novērtēt gan savas, gan citu idejas un darbus. Iesākumā Radošajam Cilvēkam vajadzēja izveidot Radošo Komandu. Komandas locekļiem vajadzēja būt stipriem vismaz vienā jomā no tām trijām. Sākumā kandidātus vērtēja tikai pēc darba spējām, bet daudziem no aicinātajiem pietrūka vietējā patriotisma. Tad rūpīgāk izvērtēja Tavus iedzīvotājus, un atrada daudzus spējīgus darītājus. Komanda pamazām attīstījās un sākās darbi, lai Tevi sakārtotu. Sakopa Tavu seju, apģērbu un naudas maku. Nu Tu vairs nebiji nāves pilsēta, bet „Pilsēta ar rītdienu”. No pelēkās pārvērties par krāsaino. Tikai vienu lietu vēl neizdodas sakārtot- Tavu asinsriti. Tavas asinis- Tavi cilvēki plūst projām. Šī sērga ir visā mūsu valstī un vēl arī kaimiņvalstīm. Radošā Komanda gan centās-sakārtoja un attīstīja skolas, centās radīt jaunas darbavietas, noslāpēja jebkuru starpnacionālo kašķi, rūpējās par Taviem grūtdieņiem, bet ar to vien nepietika, un Tavas asinis lēnām aizplūst. Valdība gan saka, ka pa lēto var dabūt melnās asinis, bet ne jau Tavu problēmu risināšanai. Šo asinsrites problēmu var atrisināt tikai Tavi iedzīvotāji paši meklējot attiecības ar Dievu, mācoties Viņa likumus. Tad izzudīs skaudība un naids, zagšana un krāpšana, un cilvēki paši tieksies uz šejieni. Tad varēs priecāties par to kas ir, un nekurmēt par to kā nav, bet censties to iegūt ar savu darbu. Šī Tava vajadzība paliek spēkā. lai arī kādi globālie spiedieni nebūtu, lai arī kādas ģeopolitiskās rudens vētras mūs neskartu.

Sīmanis.